

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka CXXXV.

Vydána dne 4. prosince 1920.

Obsah: Čís. 629. Nařízení, jímž se uvádí v platnost smlouva o prozatímní úpravě obchodních styků mezi Československou republikou a Královstvím Srbů, Chorvatů a Slovinců.

Čís. 629.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 19. listopadu 1920,

jímž se uvádí v platnost smlouva o prozatímní úpravě obchodních styků mezi Československou republikou a Královstvím Srbů, Chorvatů a Slovinců.

§ 1.

Na základě ustanovení § 2 zákona ze dne 25. listopadu 1919, čís. 637 Sb. z. a n., uvádí se v platnost smlouva o prozatímní úpravě obchodních styků mezi republikou Československou a Královstvím Srbů, Chorvatů a Slovinců.

§ 2.

Nařízením tímto neruší se nařízení vlády republiky Československé ze dne 18. května 1920, čís. 379 Sb. z. a n., jímž se prozatím uvádí v platnost obchodní a celní úmluva s Královstvím Srbů, Chorvatů a Slovinců.

Smlouva

o prozatímní úpravě obchodních styků mezi Československou republikou a Královstvím Srbů, Chorvatů a Slovinců.

Prezident Republiky Československé s jedné strany a

jmenem Jeho Veličenstva Petra I., krále Srbů, Chorvatů a Slovinců, Jeho Výsost Alexander, následník trůnu, s druhé strany

v přání, aby přátelským způsobem prozatímně upravili vzájemné obchodní vztahy mezi svými státy, rozhodli se uzavřít proto smlouvu a jmenovali svými plnomocníky:

§ 3.

Nařízení toto nabývá platnosti dnem vyhlášení.

§ 4.

Provedení ukládá se ministru pověřenému vedením úřadu pro zahraniční obchod, ministru obchodu, průmyslu a živností a ministru financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r.

Dr. Burger v. r.

Průša v. r.

Dr. Kovařík v. r.

Dr. Gruber v. r.

Dr. Fatka v. r.

Dr. Šusta v. r.

Dr. Procházka v. r.

Dr. Mičura v. r.

Dr. Fainor v. r.

Husák v. r.

Dr. Brdlík v. r.

Dr. Hotowetz v. r.,

ministr obchodu, spolu jako správce úřadu pro zahraniční obchod a v zastoupení ministra financí.

Ugovor

o privremenom uredjenju trgovinskih odnosa izmedju Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca i Českoslovačke Republike.

U ime Njegovog Veličanstva Petra I., Kralja Srba, Hrvata i Slovenaca, Njegovo Kraljevsko Visočanstvo Aleksa nadar, Naslednik Prestola, s jedne i

Predsednik Republike Českoslovačke s druge strane

u želji da prijateljskim načinom privremeno urede trgovinske odnose medju svojim državama, rešili su da zakluče toga radi pogodbu i naimenovali su za svoje punomoćnike:

President Republiky Československé:

pana Václava Schustra, doktora veškerých práv, státního tajemníka ministerstva průmyslu, obchodu a živností,

jménem krále Srbů, Chorvatů a Slovinců následník trůnu:

pana Michajla Popoviće, doktora politických věd a bývalého ministra,

kterí vyměnivše své plné moci uznali je správnými a usnesli se na těchto člancích:

Článek 1.

Obě smluvní strany se dohodly, že svému vzájemnému obchodu přiznávají všechna práva a všechna ulehčení, která dle nyní platných předpisů nebo dle předpisů, které budou vydány v jedné nebo druhé smluvní zemi, užívá nebo bude užívat obchod kteréhokoliv jiného státu. Vůbec všechna nařízení vztahující se na dovoz neb vývoz, ať již se týkají cel, poplatků, vnitřních dávek, ukládání do skladišť, další dopravy, celního řízení atd., nemohou postihovati obchod strany druhé ani tíže ani jinak, než jak postihují nebo budou postihovati obchod kteréhokoliv jiného státu.

Článek 2.

Smluvní strany nebudou překážeti žádnými zvláštními opatřeními vzájemnému obchodnímu styku, nýbrž naopak budou pečovati o to, aby se vzájemné obchodní styky mezi oběma zeměmi co nejvíce rozvinuly a co nejlépe upevnily. I při zavádění jakýchkoli opatření obecné povahy bude pomýšleno, dříve než se nařídí a provedou, na to, pokud budou zasahovati do zájmů jedné nebo druhé strany, po případě překážeti rozvoji vzájemných obchodních poměrů, a bude se jim s ohledem na to dle možnosti vyhýbáno.

Článek 3.

Vzhledem na dosud trvající nepravdivé poměry vyhrazují si obě smluvní strany úplnou svobodu jak ohledně stanovení zákazů nebo omezení dovozu neb vývozu, tak i ohledně stanovení výše vývozních a dovozních cel, ale obě smluvní strany budou moci použítí tohoto práva pouze v tom případě, jestliže taková nařízení budou platiti i pro všechny ostatní země. V každém však případě bude zvláště přihlíženo k tomu, aby ani zakazovací ani obmezovací opatření při dovozu a vývozu, ani zvyšování dovozních a vývozních cel nebyla často zaváděna, a to za tím účelem, aby se dosáhlo co největšího rozmachu při upevňování a rozvoji vzájemných obchodních styků.

U ime Kralja Srba, Hrvata i Slovenaca Naslednik Prestola:

Gospodina Mihaila Popovića, doktora državnih nauka i bivšeg Ministra;

Predsednik Republike Čehoslovačke: Gospodina Václava Schustera, doktora prava, državnog sekretara čehoslovačkog Ministarstva Trgovine, Industrije i Obrta,

koji su, pošto su jedan drugome pokazali svoja punomoćstva i našli da su ispravna, ugovorili ovo:

Član 1.

Obe strane ugovornice sporazumele su se, da svojoj međusobnoj trgovini priznaju sva prava i sve olakšice, koje sada, po postojećim propisima ili po propisima koji se budu doneli u jednoj ili u drugoj zemlji ugovornici, uživa ili će uživati trgovina ma koje druge države. Uopšte, sva naređenja, koja se odnose na uvoz ili izvoz, bilo da se tiču carina, taksa, unutrašnjih dažbina, smeštanja u magacine, daljeg otpravljanja, carinskog postupanja i. t. d., ne mogu pogadjati ni teže ni drugojačije, nego što pogadjaju ili će pogadjati trgovinu ma koje druge države.

Član 2.

Nikakvim naročitim merama strane ugovornice neće ometati međusobni trgovinski promet, već naprotiv staraće se, da se uzajamni trgovinski odnosi između obeju zemalja razviju što jače i učvrste što bolje. I pri poduzimanju ma kakvih mera opšteg karaktera, vodiće se račun, pre nego što se zavedu i narede, u kojoj će meri to pogadjati interese jedne ili druge strane i u kojoj će meri smetati razvijanju međusobnih trgovinskih odnosa, i s obzirom na to po mogućstvu izbegavaće se.

Član 3.

S obzirom na još postojeće neredovne prilike, obe strane ugovornice zadržavaju punu slobodu, kako u pogledu naređivanja zabrana ili ograničenja uvoza ili izvoza, tako i u pogledu određivanja visine izvoznih i uvoznih carina. No obe strane ugovornice moći će se koristiti ovim pravom samo u tom slučaju, ako takva naređenja budu važila i za sve druge zemlje. No u svakom slučaju vodiće se naročito obzir, da ni mere zabran ni ograničenja uvoza ili izvoza, ni povećanje uvoznih i izvoznih carina ne budu često preduzimane, kako bi se dobilo što više maha za učvršćenje i razvijanje međusobnih trgovinskih veza.

Článek 4.

Smluvní strany usnadní obchodníkům a průmyslníkům volný vstup do území druhé smluvní strany, aby mohli vyřizovati své záležitosti: nákupu a prodeje zboží, dopravy, pojištění, ukládání do skladišť až do další dopravy do území jedné nebo druhé strany, při čemž budou požívat na území jedné i druhé strany právní ochrany jako tuzemci. V příčině provozování svých obchodů budou požívatí všech práv i výhod, jichž požívali nebo budou požívatí i občané kteréhokoliv jiného státu.

Článek 5.

Smluvní strany se dohodly, že zaručují jedna druhé volný průvoz výrobků jedné i druhé strany svým územím buď na železnicích, na splavných řekách nebo průplavech, řídíce se při tom mezinárodními předpisy. Výjimky z toho mohou být učiněny:

1. pro válečný materiál, 2. ze zdravotních důvodů, 3. z ohledu na veřejnou bezpečnost v souhlase s uznávanými mezinárodními zásadami a 4. pro předměty státních monopolů. Všeobecný zákaz průvozu nemůže být vydán. Ale v případě, že by jedna ze smluvních stran byla nucena proti některé jiné zemi, pro níž by se dál průvoz jejím územím, zavéstí zákaz dovozu nebo vývozu ve formě protiopatření, budou smluvní strany tolerovati zákaz průvozu pro tuto zemi nebo z té země, ale pouze pod podmínkou, že takový zákaz bude platit i pro všechny ostatní země, pokud by to neodporovalo mírové smlouvě.

Článek 6.

Rychlé dopravě zboží určeného pro dovoz, resp. vývoz do území, resp. z území jedné smluvní strany, ať po železnicích nebo po vodě (řekách a průplavech), nebudou činěny žádné překážky, naopak bude použito všech prostředků, aby byly odstraněny trvající obtíže; při tom bude jedna strana druhé dle potřeby pomáhati a spolupůsobiti, aby se obnovila rychlá doprava zboží z jedné země do druhé a zajistil snadný a dobrý vzájemný styk. Ani v příčině dopravních sazeb ani v příčině odbavovacího řízení, pojištění a přepravy nebude možno činiti opatření, která by nebyla platna pro zboží domácí nebo zboží kteréhokoliv jiného státu.

Článek 7.

Vzájemně se zajišťuje zasilání předmětů ke správce nebo dohotovení do území jedné nebo druhé smluvní strany, zvláště strojů všech druhů, přístrojů vědeckých a technických, nástrojů a náčiní. Rovněž tak bude možno zasílati do území jedné nebo druhé smluvní strany i suroviny ke zpracování na výrobky nebo polo-

Član 4.

Ugovornice će olakšati trgovcima i industrijalcima slobodan dolazak u oblasti svake strane ugovornice radi svršavanja svojih poslova: kupovanja i prodavanja robe, otpravljanja, osiguranja i magaziniranja njena do daljeg otpravljanja u oblasti jedne ili druge ugovornice, uživajući na teritoriji jedne ili druge strane pravnu zaštitu kao i domorodci. U pogledu obavljanja svojih poslova, oni će uživati sva prava i sve povlastice koje uživaju ili će uživati državljani ma koje druge države.

Član 5.

Ugovornice su se saglasile, da garantuju jedna drugoj slobodan provoz proizvoda jedne i druge strane kroz svoje teritorije, bilo da idu železnicama, bilo plovnim rekama ili kanalima, saobražavajući se pri tome odredbama međunarodnim. Izuzeci od ovoga mogu se činiti:

1. za ratni materijal, 2. iz razloga sanitetskih, 3. s obzirom na javnu sigurnost, saglasno priznatim međunarodnim načelima i 4. za predmete državnih monopola. Opšta zabrana provoza ne može se narediti. No ugovornice će, na slučaj, da jedna od ugovornica dodje u položaj, da prema kojoj drugog zemlji, za koju bi provoz išao preko njene teritorije, preduzme zabranu uvoza ili izvoza u vidu protiv-mera, tolerirati u tom slučaju zabranu provoza za tu zemlju ili iz te zemlje, ali samo pod uslovom, da takva zabrana važi i za sve druge zemlje u koliko to nebi bilo protivno ugovoru o miru.

Član 6.

Nikakve smetnje za brzo otpravljanje robe namenjene uvozu odnosno izvozu u oblast jedne ugovornice, bilo željeznicama, bilo vodom (rekama i kanalima), neće se činiti, već naprotiv, staraće se svim sredstvima, da se i postojeće teškoće otklanjaju, ukazujući u tome jedna drugoj potrebnu pomoć i saradnju, kako bi se vaspostavilo brzo otpravljanje robe iz jedne zemlje u drugu i obezbedio lak i dobar uzajamni promet. Ni u pogledu podvoznih cena, ni u pogledu postupaanja pri otpravljanju, osiguranju i transportovanju, neće se moći preduzimati mere koje nebi važile za domaću ili robu svake druge države.

Član 7.

Uzajamno se obezbeđuje šiljanje predmeta na opravku ili doradu u jednu ili drugu stranu ugovornicu, naročito mašina sviju vrsta, instrumenata naučnih i tehničkih, sprava i alata. Isto tako moći će se slati u oblasti jedne ili druge strane ugovornice i sirovine, da se prerade u fabrikate ili polufabrikate i tako preradjene vrata u zemlju,

tovary k tomu účelu, aby byly takto zpracované vráceny do země, když byl předem určen poměr mezi surovinou a výrobkem. O tom bude rozhodovati v každém takovém případě každá smluvní strana. Zároveň bude pracováno k tomu, aby se tato doprava zvláště usnadnila a aby ani s jedné ani s druhé strany nebyly činěny překážky a nesnáze, nýbrž aby i samo celní řízení bylo upraveno tak, aby odpovídalo účelu a důležitosti této dopravy.

Článek 8.

Smluvní strany budou si všemožně usnadňovati, aby se prázdné nádoby všeho druhu, kterých bylo použito při dovozu výrobků z území jedné smluvní strany do území druhého, vracely do území, z něhož odešly, volně bez jakéhokoli ať vývozního, ať dovozního cla. Též ulehčení budou požívatí nádoby všeho druhu, které budou zasilány do území druhé smluvní strany, aby byly tam naplněné vráceny. Ale v obou případech může býti do jejich návratu požadováno zajištění cla, jestliže by mu nádoby byly podrobeny. Pokud jest podle celních předpisů jedné z obou stran pro jednotlivé druhy nádob stanovena návratná lhůta, může býti prodloužena z odůvodněných příčin.

Článek 9.

Smluvní strany se dohodly, že za trvání této smlouvy a v soulase s jejím duchem mohou přistoupiti k dohodě o její změně nebo doplnění, když by nastala toho potřeba. Rovněž tak v případě nestejněho pojetí a používání této smlouvy smluvní strany s pomocí společné komise se stejným počtem členů ustanoví co nejrychleji správný smysl smlouvy a jejích ustanovení. Vysvětlení dané takovou komisí má moc a váhu smluvního závazku.

Článek 10.

Tato smlouva nabývá platnosti ihned po ratifikaci a zůstane v platnosti do 30. června 1921. Jestliže by jí ani jedna ani druhá strana nevypověděla na tři měsíce před uplynutím této lhůty, bude platiti dále vždy na tři měsíce.

Smlouva tato sepsána jest ve dvou stejných znejících původních exemplářích v českém a srbochorvatském jazyce.

Dáno v Praze dne 18. října roku tisícího devítistého dvacátého.

Dr. Václav Schuster v. r.
Dr. Mihailo M. Popović v. r.

pošto se prethodno utvrde odnosi izmedju sirovina i fabrikata, što će odredjivati svaka strana ugovornica za svaki takav slučaj. Radiće se na tome, da se ovaj promet naročito olakša i da mu se ni s jedne ni s druge strane ne čine smetnje i otežice, već da se i samo carinsko postupanje podesi tako, da odgovara cilju i važnosti ovog prometa.

Član 8.

Ugovornice će uzajamno činiti sve olakšice da se svakovrsni prazni sudovi, koji su služili pri uvozu proizvoda iz oblasti jedne u oblasti druge ugovornice, vraćaju u oblast, odakle su pošli, slobodno od svake bilo izvozne, bilo uvozne carine. Iste takve olakšice uživace sudovi svake vrste, koji bi se slali u oblasti druge strane ugovornice, da se tamo napune i puni vrate. No u oba slučaja mogu se tražiti obezbedjenja carine, ako bi ovoj takvi sudovi podležali, do njihova povratka. U koliko je po carinskim propisima jedne od ugovornih strana za pojedine vrste sudova propisan rok za povratak, može se ovaj iz opravdanih razloga i produžiti.

Član 9.

Ugovornice su se sporazumele, da mogu, u toku važenja ovog ugovora, u saglasnosti sa njegovim duhom, pristupiti sporazumu o njegovoj izmeni ili dopuni, ako bi se to pokazalo kao potrebno. Isto tako u slučaju nejednakog razumevanja i primene ovog ugovora, ugovornice će najbržim načinom, putem medjusobne komisije sa jednakim brojem članova, utvrditi pravi smisao ugovora i njegovih odredaba. Objašnjenje date od takve komisije ima silu i važnost ugovorne obaveze.

Član 10.

Ovaj ugovor stupa na snagu odmah po ratifikaciji i ostaje u važnosti do 30. juna 1921. godine. Ako ga ni jedna ni druga strana na tri meseca pre isteka ovog roka ne otkáže, on će važiti i dalje, od tri na tri meseca.

Ovaj je ugovor sastavljen u dva ravnoglasna originalna primerka na srpsko-hrvatskom i češkom jeziku.

Dano u Pragu 18. oktobra hiljadu devet stotina dvadesete godine.

Dr. Mihailo M. Popović m. p.
Dr. Václav Schuster m. p.

Závěrečný protokol

k smlouvě o prozatímní úpravě obchodních styků mezi Československou Republikou a Královstvím Srbů, Chorvatů a Slovinců.

Při podpisu smlouvy o prozatímní úpravě obchodních styků dnes mezi republikou Československou a Královstvím Srbů, Chorvatů a Slovinců uzavřené, učinili plnomocníci další dohodu a sepsali o ní protokol, tvořící nedílnou část smlouvy:

K článku 1.

Ni jedna ni druhá smluvní strana nebude moci pro sebe požadovati výhod, které by jedna neb druhá strana poskytla jinému státu úmluvami o kontingentování nebo kompensování zboží. Avšak v těch případech, jestliže by takové úmluvy obsahovaly i ustanovení o snížení nebo osvobození ode cla, druhá strana používá už tím těch snížení neb osvobození.

K článku 1. a 3.

Smluvní strany se shodují v tom, že přítomnými ustanoveními nehodlaly nikterak uskrovnovati celních výhod, jež si dosud při dovozu vzájemně poskytovaly.

K článku 4.

1. Nutno rozuměti tak, že státním příslušníkům jedné nebo druhé strany nebude lze upírati právo, aby provozovali své obchody za stejných podmínek, jako se to přiznává příslušníkům jiných států. To však předpokládá vždy stejný postup obou smluvních stran vůči dotýcným příslušníkům jedné neb druhé strany.

2. Obchodníci, průmyslníci a živnostníci mohou cestovati sami a vysílati své zástupce, jednatele a zmocněnce, již mohou s sebou nositi i vzorky zboží, nikoli však zboží samo. V území druhé smluvní strany nebudou podrobeni žádným daním, když dokáží řádnou legitimaci, dle přiloženého vzoru vyhotovenou, že platí daně ze svých závodů ve své zemi, a když uzavírají koupě a prodeje s obchodníky, průmyslníky a živnostníky, kteří obchodují s dotýcným zbožím a mají své provozovny. Celní řízení u vzorků bude stejné, jako se přiznává kterémukoliv jinému státu.

K článku 5.

1. Rozumí se samo sebou, že za průvoz není možno vybírati cla ani jiných tomu podobných dávek.

2. Jestliže by bylo dle platných zákonů zapotřebí předchozího povolení pro průvoz některého zboží, jak je tomu nyní na př. při průvozu

Zaključní protokol

k ugovoru o privremenom uredjenju trgovinskih odnosa izmedju Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca i Českoslovačke Republike.

U trenutku potpisivanja ugovora o privremenom uredjenju trgovinskih odnosa, zaključenog danas izmedju Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca s jedne i Republike Českoslovačke s druge strane, punomoćnici su sastavili ovaj protokol, koji čini sastavni deo ugovora:

Ka članu 1.

Povlastice, koje bi jedna ili druga strana ugovornica dala kojoj drugoj državi putem pogodaba o kontingentiranju ili kompenziranju robe, neće moći zahtevati za sebe ni jedna ni druga strana ugovornica. No i u ovim slučajevima, ako bi takve pogodbe sadržavale i odredbe o smanjivanju ili oslobodjenju od carine, druga strana tim samim koristi se tim smanjenjima ili oslobodjenjima.

Ka članu 1. a 3.

Obe strane ugovornice saglasile su se, da odredbama ovoga ugovora ne uskracaju carinske povlastice, koje su do sada uzajamno jedna drugoj priznavale.

Ka članu 4.

1. Ima se razumeti, da se državljanima jedne ili druge strane neće moći poricati pravo na obavljanje svojih poslova po istim osnovima po kojima se to priznaje državljanima drugih država. No ovo predpostavlja uvek jednako postupanje obeju ugovornica prema respektivnim državljanima jedne ili druge strane.

2. Trgovci i industrijalci mogu putovati sami, a mogu slati svoje predstavnike, agente i punomoćnike. Oni mogu nositi i ugled robe, ale ne i samu robu. Oni neće u oblasti druge strane ugovornice podležati nikakvim porezima, ako dokažu urednom legitimacijom, da plaćaju porez na svoje radnje u svojoj zemlji, i ako zaključke o prodaji i kupovini čine sa trgovcima i industrijalcima, koji trguju sa dotičnom robom i imaju svoje radnje. Carinsko postupanje sa ugledima, biće onako isto, kako se priznaje ma kojoj drugoj državi.

Ka članu 5.

1. Po sebi se razume, da se na provoz ne mogu naplaćivati carine niti druge tome slične dažbine.

2. Ako bi prema postojećem zakonodavstvu bilo potrebno prethodno odobrenje za provoz, kakav je na pr. slučaj sada sa provozom mono-

monopolního zboží Královstvím Srbů, Chorvatů a Slovenců, nutno je opatřiti si závčas to povolení. Právoz nebude podroben žádným jiným formalnostem vyjma formalnosti co do potřebné celní kontroly.

K článku 6.

1. Smluvní strany dovolí bez ohledu na platné předpisy o vývozu, aby lodní personál při příjezdu s nákladem a po dobu pobytu ve vodách jedné ze smluvních stran mohl se zásobovati životními potřebami v míře a způsobem, jak je to předepsáno i pro vlastní lodní personál při odjezdu se zbožím do ciziny. Ale toto povolení bude dááno dle zásady reciprocity.

2. Se zřením na dosud neurovnané poměry s částmi soukromých železnic mezinárodního významu, které procházejí územím Království Srbů, Chorvatů a Slovenců, bude Královská vláda pečovati o to, aby se na těchto dílech pro veškeré zboží, které se na nich dováží do území Království Srbů, Chorvatů a Slovenců nebo po nich provádí, používalo stejných sazeb bez ohledu na jeho původ a určení.

K článku 7.

V případě zásilek ke správce, dohotovení anebo zpracování může jedna i druhá smluvní strana naříditi zajištění cla a mimo to požadovati i jiná zajištění až do návratu takto zaslaných předmětů. Jestliže při tom nedojde k nesprávnostem, vrátí se zajištění nezkráceně. Jestliže se předměty nevrátí, nevrátí se ani zajištění.

K článku 8.

Nádobami všeho druhu rozumějí se zejména sudy, kádě, pytle, koše, skleněné balony, cylindry, cisterny, bedny a vůbec vše, čeho se používá k naplnění zbožím za účelem přenášení. Nádoby musejí se vrátiti ve stejném počtu, velikosti a jakosti; jich označování bude však požadováno jen výjimečně.

Dáno v Praze dne 18. října roku tisícího devítistého dvacátého.

Dr. Václav Schuster v. r.
Dr. Mihailo M. Popović v. r.

polisanih artikala kroz Kraljevinu Srba, Hrvata i Slovenaca, onda se to odobrenje ima blagovremeno izdejsstvovati. Provoz neće podležati nikakvim drugim formalnostima osim formalnostima s obzirom na potrebnu carinsku kontrolu.

Ka članu 6.

1. Ugovornice će dopustiti bez obzira na postojeće propise o izvozu, da se osoblje brodsko pri dolasku sa tovarima i za vreme bavljenja u vodama jedne od ugovornica može snabdevati životnim namirnicama po meri i na način, kako je to propisano i za sopstveno brodsko osoblje pri odlasku sa tovarima u inostranstvo. Ipak ova dozvola davaće se po načelu recipročnosti.

2. S obzirom na još neuredjene odnose sa delovima privatnih železnica međunarodnog značaja, koji prolaze kroz teritoriju Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca, Kraljevska Vlada staraće se, da na tim delovima budu primenjene jednake tarife za svu robu koja se njima uvozi u oblasti Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca ili kroz ove probozi bez obzira na njeno poreklo i njenu destinaciju.

Ka članu 7.

U slučaju šiljanja na opravku, doradu ili preradu, može jedna i druga strana ugovornica naredjivati obezbedjenje carina, a uz to tražiti i druga obezbedjenja, do povratka tako poslatih predmeta. Ako se ne dogode nikakve neurednosti pri ovom — obezbedjenja se vraćaju u celini. Neće se nikako vratiti data obezbedjenja, ako se predmeti ne vrate.

Ka članu 8.

Pod svakovrsnim sudovima razumeju se burad kace, džakovi, korpe (koševi), boce i stakleni baloni, cilindri, cisterne, sanduci i uopšte sve što služi za punjenje robom radi prenoša. Sudovi se neće obeležavati sem ako se za to naročita potreba ne ukaže, a moraju se vratiti u istom broju i istoj veličini i kakvoći.

Dano u Pragu 18. oktobra hiljadu devet stotina dvadesete godine.

Dr. Mihailo M. Popović m. p.
Dr. Václav Schuster m. p.

Příloha k závěrečnému protokolu.

Živnostenský list legitimační

obchodním cestujícím.

Na rok 19.....

Číslo listu.....

(Znak.)

Má platnost v Československé republice a v Království Srbů,
Chorvatů a Slovenců.

Majitel.

(Jméno a příjmení.)

(Jméno místa) dne.....19.....

(Pečeť.)

Úřad.
(Podpis.)

Tímto listem se osvědčuje, že jeho majitel.....
má (továrnu nebo obchod) v.....pod firmou.....
jest obchodním cestujícím ve službě firmy.....v.....
která tam má (pojmenování továrny nebo obchodu).....

Poněvadž majitel tohoto listu zamýšlí na účet této firmy a kromě toho firmy
firem

.....(druh továrny nebo obchodu) v.....
vyhledávají zakázky na zboží a kupovati zboží, osvědčuje se mimo to, že se mají zapravovati
za provozování živností řečené firmy ve zdejší zemi dávky ustanovené zákonem.
řečených firem

Popis osoby majitele listu:

Věk:

Postava:

Vlasy:

Zvláštní znamení:

Podpis:

Připomenutí: Z řádků dvojnásobných se zapíše do formuláře, který má mti k tomu příhodnou
prostoru, řádek vrchní nebo spodní podle toho, jak se to s poměry každého případu srovnává.

K povšimnutí.

Majitel tohoto listu má právo, jen když je na cestách, a výhradně na účet výše jmenované firmy (jmeno-
vaných firem) zakázky na zboží hledati a zboží kupovati. Může s sebou voziti jen vzorky zboží, a'e nikoliv zboží.
Kromě toho jest povinen šetřiti nařízení v každém státě platných.

Prilog k zaključnom protokolu.

Industrijska isprava

za trgovačke putnike.

Za god. 19.....

Broj isprave

(Grb.)

Važi za Kraljevinu Srba, Hrvata i Slovenaca
i za Čehoslovačku Republiku.

Sopstvenik.

(Ime i prezime.)

U (ime mesta)..... 19.....

(Pečat.)

(Nadležna vlast.)

Potpis.

Ovim se tvrdi da sopstvenik ove isprave.....
ima (fabriku ili radnju) u..... pod firmom.....
služi, kao trgovački putnik firmu..... u.....
koja onde ima (označenje fabrike ili radnje).....

Pošto sopstvenik ove isprave namerava, da za račun ove firme kao i za račun firme
..... (naznačenje fabrike ili radnje) u.....
pribira poručbine za robu i da kupuje robu, to se ovim tvrdi da je rečena firma dužna da plaća
— ju u ovoj zemlji poreze, propisane zakonom za vođenje njene trgovine (industrije).

Lični opis sopstvenikov:

Godine starosti.....

Stas i uzrast:.....

Kosa:.....

Osobeni znaci:.....

Potpis:

Primerba: Od dvostrukih redaka zavešće se u obrazac, u kom treba da ima za to potrebna prostora, gornji ili donji redak prema prilikama svakog pojedinog slučaja.

Napomena:

Sopstvenik ove isprave vlastan je, da samo na putu i samo za račun imenovane firme (imenovanih firmi) traži poručbine za robu i da robu kupuje. On može sobom da vozi samo ugleda robe, a ne i robu. Sam toga je dužan pridržavati se propisa svake države.